Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36552
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

238

furabat pecunia ꝗ illa non erat sca. neq; loculi sci. Quare itaq; sacrilegus fur: n qa pecunia illa quā uis pse sca n fuerit. sca tamen erat qa sci xpi dni nri & ei aplic erat ita et pse sentis tēporis erat ecclia oma que possidet pse qdē sca n s. sed quia xpi & ei eccle s sca sunt. Quig ea furatur: uel ui rapit sacrilegus fur: siue sacrilegus raptor iudicandus est. Ergo nec impr in ecclasticis rebus ius habere debet. qa uiduerit sca. & do dicata s. Et inde est qd beat ambrosius ait. Ad impr m palacia. ad sacerdotē ecclia pertinet. Hoc autē puerilit intellegere n debem. sed nomine eccle oma que eccle s designari scire debem. Huic autē sensui & scissim pat benedictus concordans. cū describeret monachorū regulā. ait de cellerario monasterii. Oma uasa monasterii cunctaq; substantiā. quasi altaris uasa sacrata espiciat.

De s a d e ai pre.

Scs & iā pat gregorius. sca et que do offerunt. etiā autē quā sacrificent. in suis dyalogis ostendit ingens. Cum qda pbr in aquis calidis sese lauans cuius dla hominis obsequio fruerē. quada die detulit secum duas oblacionū coronas. Iunq; morte solito lauisset. & ei obsequio in omib usus erat. op sequenti sibi uero panē pbenedictione optulit. petens ut benigne suscaperet. qd caritatis gra offerret. Cui ille merens affluctusq; respondit. Mihi ista: quare das patr: Iste panis sēs est. ego hunc manducare n possū. Sed si uis m aliqd prestare. omipotenti do pme hunc panē offer: & tunc demū te exaudituū cognoscet. cum huc